

SOS mod Racisme
Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N
sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk
Tlf.: 42331969

København, d. 19. november 2014

Høringssvar fra SOS mod Racisme på L72 - som fremsat d. 14. november 2014 af Justitsministeren

SOS mod Racisme beklager, at vi har fremsendt høringssvaret efter udløbet af høringsfristen. Det er også grunden til at vi sender det direkte til udvalgsmedlemmerne i UUI, idet forslaget skal førstebehandles i morgen i Folketinget.

Vi har sammenholdt nogle vigtige punkter i forslaget med bl.a. UNHCRs høringssvar (uden dato, november 2014), som der ikke ses taget tilstrækkeligt hensyn til i lovforslaget - måske kan det skyldes at UNHCR's svar kan være kommet efter fristens udløb, der er i hvert fald ikke refereret til det eller dets mange anbefalinger og forbehold i lovbemærkningerne, ligesom UNHCR's høringssvar ikke indgår i høringsoversigten. Danmark skal jo efter Protokollen til Flygtningekonventionen i 1967 samarbejde med UNHCR.

UNHCR beklager at forslaget har til formål at begrænse antallet af syriske flygtninge i Danmark, da der med det rekord store antal flygtninge i verden netop er behov for at også de europæiske lande viser solidaritet med flygtningene og bærer deres del af ansvaret for at hjælpe dem. 95% af de syriske flygtninge befinder sig i nabolandene, og 86% af verdens flygtninge bor i udviklingslandene.

UNHCR beklager indførelsen af en ny tidsbegrænset subsidiær beskyttelsesstatus (Udlændingeloven § 7,3) på et år, og derefter en revurdering mhp. forlængelse i to år og uden ret til familiesammenføring det første år. Specielt da der slet ikke er udsigt til at Syrien vil være et sikkert land at komme hjem til om et år. UNHCR godtager ikke regeringens argument om, at *man kan sende flygtningene efter § 7,3 tilbage, når de værste uroligheder er overstået*. UNHCR mener desuden at det må antages af de fleste flygtninge fra Syrien vil være berettiget til konventionsstatus, § 7,1.

UNHCR frygter desuden at personer, der tidligere ville have fået beskyttelses asyl efter § 7,2 nu vil få det efter § 7,3, da det kan være svært at godtgøre, at man er i særlig risiko for at være individuelt forfulgt. UNHCR minder i høringssvaret om, at folk kan være udsatte og berettigede til konventionsstatus, uanset at de ikke er direkte og personligt forfulgt. Desuden at der ikke foreligger et egentligt krav om at man skal bevise herpå efter Flygtningekonventionens definition af en flygtning, art. 1a, som lyder:

[en person, der] som følge af velbegrunnet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser befinder sig udenfor det land, i hvilket han har statsborgerret, og som ikke er i stand til - eller på grund af sådan frygt, ikke ønsker - at søge dette lands beskyttelse;"

UNHCR skriver endvidere, at forslaget er klart i strid med ExComs konklusion i 2005 om, at landene bør give flygtninge med subsidiær beskyttelse den højeste grad af stabilitet og sikkerhed ved at sikre menneskerettigheder og fundamentale friheder uden diskrimination. Specielt fremhæves hensynet til, at barnets tarv og familiens enhed.

SOS mod Racisme er grundlæggende imod forslaget af følgende årsager:

Flygtninge er mennesker i nød, ofte traumatiserede under krigen og flugten, og de har typisk været på flugt i lang tid før de kommer til Europa. De har brug for sikkerhed og hjælp, vished om at de kan forblive, til de evt. kan rejse tilbage til deres land, når der er sikkert. De har ikke brug for at stresses med usikkerhed, savn af familien og mange flytninger fra land til land.

Når det drejer sig om spørgsmål om tilbagesendelse til 1. asylland, vil vi opfordre til, at Danmark i stedet melder sig ud af Dublin-III. Særligt skal vi beklage, at Danmark sender flygtninge tilbage til lande som Italien, hvor asylsystemet delvist er brudt sammen. Det ville være en bedre vej at gå, hvis Danmark deltog i EUs asylregler fraste DUBLIN III, og at EU fordelte flygtningene mellem landene, i stedet for som nu, hvor de enkelte EU-landene konkurrerer om den strammeste asyllovgivning og de sikreste barrierer mod asylansøgere.

Det fremsatte lovforslag er utroværdigt. Forslaget er fremsat med henblik på at bremse især syriske flygtnings ankomst til Danmark ved indførelse af en midlertidig beskyttelse på kun 1 år for en del af flygtningene, samt ved at umuliggøre familiesammenføring det første år.

Det på trods af, at ingen - heller ikke officielle personer i Danmark - tror på at Syrien vil være et stabilt, fredeligt land, som flygtningene vil kunne sendes tilbage til efter et år, uden at risikere tortur, forfølgelse, dødsstraf eller umenneskelig eller ydmygende behandling.

Der er ingen reel begrundelse for kun at give et subsidiært asyl af så kortvarig karakter.

Det vil ikke kunne lykkes noget dansk ministerium at producere et *troværdigt* notat om fred og ingen fare i Syrien i 2015 !

Hvis vi som krigsførende nation mod islamisk stat tilbagesender disse mennesker til et ustabil, usikkert land, risikerer vi desuden, at deres risiko for forfølgelse bliver endnu større, fordi de har opholdt sig i Danmark. Noget lignende er tidligere dokumenteret for enkelte irakiske flygtninge som blev søgt repatrieret til Irak.

Den manglende adgang til familiesammenføring det første år er begrundet med, at flygtningene måske skal hjem efter et år; men ingen tror på, at dette kan ske, så hvorfor opretholde en manglende adgang til familiesammenføring, som formentlig vil være konventionsstridig, da familien netop ikke kan sammenføres i Syrien?

Man begrunder én restriktion med en anden restriktion - uden at noget af det giver mening!

Begge restriktioner er enormt skadelige for flygtningenes sundhed. Og for flygtningenes følelse af sikkerhed, håb og tillid til Danmark, hvor de fleste alligevel vil forblive mange år endnu, hvis det sker inden der er en stabil situation, vil der være typisk være tale om refolement ved tilbagesendelse. Det vil efterlade flygtningene i et asyllimbo, som vi har kendt alt for godt under den forrige regering efter ophævelse af de facto status.

Savnet og bekymringen for familien vil hindre flygtningenes integration i Danmark, og deres evne til at se fremad. Blandt de familiemedlemmer, der nu ikke kan familiesammenføres med § 7, 3 flygtninge det første år, vil der formentlig være dødsfald fra krig, sult og sygdom. Det samme skete under Tamilsagen ifølge Månedstidningen Press, da Danmark ulovligt stoppede først asylbehandlingen og familiesammenføringen af tamiler under en urigtig foregivelse af, at de snart ville kunne vende tilbage til Sri Lanka.

Vi frygter desuden, at den midlertidige asylstatus også vil blive brugt af andre lande, og mod andre flygtningegrupper, der kommer til Danmark. Nogle gange er det svært at forestille sig, hvad et enkelt lands restriktioner kan føre til.

Med stramningerne i Udlændingeloven i 1986, der også havde til hensigt at mindske antallet af flygtninge og asylsøgere i Danmark, indførte vi bøder til flyselskaber, der transporterede mennesker uden gyldige rejsedokumenter til Danmark. Dette tiltag blev kopieret af mange andre vestlige lande. Denne stramning har således kostet utallige menneskeliv, idet asylsøgere til Europa nu i stort tal må betale menneskesmuglere høje priser for at sejle dem illegalt dertil i synkefærdige overfyldte både over Middelhavet - alene i 2014 med over 3.000 druknede til følge.

Konklusion:

Selv om det i fremsættelsestalen og i bemærkningerne til lovforslaget hævdes, at regeringen ønsker en human tilgang til asylopolitikken og grundlæggende mener, at Danmark bør tage del i ansvaret for verdens flygtninge, modarbejder lovforslaget begge dele. Vi vil derfor opfordre regeringen til at trække det tilbage, subsidiært Folketinget til at forkaste det!

Vi vil desuden anmode om at lovforslaget ikke hastebehandles, da der ikke er taget stilling til UNHCRs kritik af det og mange anbefalinger.

Vi frygter desuden at andre lande vil kopiere de danske restriktioner, og at forslaget dermed kan forårsage megen lidelse for flygtninge: både syriske flygtninge i Danmark og i andre lande, og med tiden også udbredes til flygtninge fra andre lande med krig og borgerkrig. Restriktionerne, som skal resultere i færre flygtninge og asylansøgere i Danmark, vil øge presset på verdens flygtninge og på udviklingslandene.

På verdensplan har der ikke siden 2. verdenskrig været så mange flygtninge før, som der er nu. Vi er aktuelt i krig mod islamisk stat i Mellemøsten, og vi har i de senere år taget del i mange internationale krige, som har resulteret i at mange millioner mennesker er flygtet. Vi må også tage et medansvar for disse flygtninge.

Anne Nielsen
næstformand

Jette Møller
formand